

GANDURI DE OCTOMBRIE

Julia Henriette Kakucs

M-a acoperit patura toamnei... Intr-o lumina aurie ma infioara racoarea vantului... Luna octombrie este frumoasa la noi. Copacii isi impodobesc coroana rarita compensand trecerea verii cu minunatele culori furate din trezorul curcubeului de primavara. Asemeni unor dive cochete, par sa fie posedati de vanitatea de a-si incanta privitorii. Fosnesc in adierea vantului aruncandu-si pletele multicolore intr-un areal pe care-l stapanesc cu suveranitate. Obisnuiesc si astazi, la fel ca si in timpul copilariei mele, sa ma plimb prin parcurile inundate de mormanele de frunze ce acopera acel pamant umed al diminetii raspandind mirosul usor intepator al descompunerii.

Ultima zi de scoala a inceput placut. Ne-am intalnit din nou in formatia unui cvartet in trenul electric care ne duce in fiecare dimineata spre Frankfurt am Main. Timpul ne trece asa mai repede. Tin minte, ca incepusem conversatia cu articolul ce-l citisem in zori, langa cafeluta mea, despre experimentul criticat al inscenarii operei "La Boheme" la Salzburg. Acest impuls ne calauzise serpuind de la baletul modern – in care solistul scuipa intr-un lighean si-si toarna un acvariu plin de apa peste cap – pana la compozitia lui John Cage, "As slow as possible". Nu suntem de aceeasi parere. Panta rhei, la fel ca si muzica minimalista nu are prea multi adepti. Ne trezim din somnolenta in timpul debatei. Trecem prin aeroport si totodata la evenimentele ce vor urma la sfarsitul saptamanii. Apropierea avioanelor ne aminteste de festivalul organizat cu ocazia zilei internationale "One Sky, one World". Regret ca nu voi vedea multitudinea zmeilor ce se vor ridica pe dealurile ce se insira pe valea Rinului. Stiu ca voi fi la Berlin de weekend. Si acolo se organizeaza la 14 octombrie - intr-unul din multitudinea parcurilor acestui oras - minunate serbari ale vazduhului. Se vor ridica micuti zmei japonezi alaturi de impresionante figuri transparente. Tot acum va avea loc la Berlin si Festivalul Luminilor. O parte a cladirilor, Domul, piata Potsdam si alte edificii importante vor fi iluminate in mod artistic. Ma voi plimba pe strazile frematand de oamenii grabiti ai serii. Voi fi in partea de est a capitalei, intr-o zona greu accesibila mult timp. Voi admira turnul televiziunii in timp ce-si va schimba culoarea de la rosu la violet in mijlocul pietii Alexander, nu departe de minunatele muzee ale acestei metropole plina de miscare si viata, in care inca nu s-a instalat nici armonia arhitecturala si nici cea a mentalitatii.

Savurez timpul liber... Zilele la Berlin au fost pline de soarele intalnirilor si al unui octombrie darnic. Ma reintorc cu muzica conversatiilor in suflet si cu aroma pizzei italiene facute de un armean prietenos, care nu doreste sa-si aminteasca de nici un fel de evenimente istorice. Poate are dreptate, imi spun usor mirata. Se simte bine, restaurantul ii apartine, clientii sunt internationali. Tava cu fructe si cafeluta mi-o daruieste. Ce idila perfecta...

Sosita acasa ascult stirile... Un baiat de 20 de ani a fost – in timp ce-mi degustam vinul rosu in pizzeria amintita – la abia 2 km departare de mine, in piata Alexander, atacat de sapte barbati. Ziarele scriu ca nu va supravietui.

Unii zmei se prabusesc si in ziua de "One Sky, one World"...